

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dialogorum sacrorum Libri Quatuor

Châteillon, Sébastien

Basileae, 1565

Michaeas

urn:nbn:de:bsz:31-102436

re iungas equos, et te in urbem recipias, ne te pluvia opprimat. A. Agite mei, festinemus, ingruit pluvia: nigrescit cælum nubibus, atq; uento. prope-
mus: uix euademus, quin made fiamus.

SENTENTIA.

Iustorum preces incredibile dictu quantum polleant apud Deum. Iniusti iustos accusant eorum malorum, quorum sunt ipsimet autores. Præsente Elia, nihil possunt Baalenses. Præsente Ioua, torpet Baal. Ut nox diei, sic ueritati cedit mendacium. Impiorum plena sunt omnia, piorum exiguus est numerus. Sæpe magis uni credendum, quam mille: nam paucorum est sapientia. O cæcum genus hominum, quando tandem hæc uidebitis? aut quæ tandem lux penetrabit istos oculos? Nunquam ne nisi serò sapietis? Vtinam adsit aliquis, igneo spiritu igneaq; oratione Elias, qui charitatis ignem de cælo deuocet, quo nostrarum precum sacrificia exardescant, ut deinceps solus Ioua extollatur.

MICHAËAS. 3. Reg. 22.

ARGUMENTVM.

Achabo Israelitarum regi consulunt falsi uates, ut Ramotha Galaditicam urbem bello adoriatur fore enim, ut ea potiatur. At Michæas uates contrariū prædicit, eamq; ob causam coarctatur in uincula.

i 3 Achabus

Achabus Israelitarum, Iosaphatus Iudæorum rex, Vates, Nuncius,

Sedecias, Michæas

ADsunt hic Vates, Iosaphatus, plus minus quædam argenti, quos ad explorandam Dei voluntatem censuisti, accersendos. IO. Video superest ut eos interrogas. A. Quid mihi autores estis, vates? ceteris ne ut bello Ramotha adiar, an in incepio de

sistam? V. Nos vero censuimus ut adortaris, nam victoriam tibi annuit Dominus. I. Nunquid præ-

tere a hic est Iouæ vates, ex quo sciscitemur? A. C. Est item unus, sed quem malè odi: quoniam nihil unquam mihi, nisi sinistrum, uaticinatur. Is est Michæas, filius Imse. I. Non decet regem ita lo-

qui: sed iube eum acciri. A. Tu siste huc nobis properè Michæam. N. V. Ita faciam. S. Vides ne hæc Achabè cornua ferrea, quæ ego sero? Hæc tu modo quasi corru petes, et fuides Syros, ad im-

ternecionem: ita tibi per me futurum pollicetur Deus. V. Ita prorsus fiet. Aggredere sane Ramotha, feliciter pugnabis, eamq; Dei beneficio capies.

N. Ceteri quidem vates omnes, Michæa, regi uno ore felicem successum promittunt. Itaq; censeo, ut tu quoque ei bene omneris, quemadmodum ipsi.

M. At ego Deum immortalem iuro, me ea solum dicturum, quæ mihi diuinitus inspirata fuerint.

A. Michæa, quæ est tua sententia? arma ne in Ramotha

Ramotha inferimus, an non? M. ^f Quid ni inferas? iam tibi uictoriam annuit Ioua. A. Quousq; tandem mihi illudes? Te etiam atque etiam obtestor per nomen Iouæ, ne mihi quicquam nisi uerum dicas. M. ⁸ Nunc uerum audies. Vidi omnes Israelitas halantes in montibus, sicut oves sine pastore salent. Atq; Ioua: Non habent isti dominos, inquit: redeant suam quisq; domum, cum bona pace. A. ^b Dixi ne ego tibi, eum nihil mihi nisi infaustum prædicturum? M. Igitur audi tertissimum oraculum. Vidi Iouam in solio suo sedentem, omni caelesti exercitu dextra laeuag. ^{sup} atq; ita dicentem: Equis mihi in errorem inducet Achabum, quo Ramotha, ibi castris, inuadat: Cumq; alius aliud diceret, processit quidam spiritus, qui stans ante eum: Ego, inquit, facturum me reor. Cui Ioua: Quo nam modo? Tum ille: Aspirabo fassa omnibus eius uatibus, quæ dicant. Probe, inquit Ioua, succedet: aggrederere negocium. Nimirum ex his liquet, omnes istos tuos uates esse falso spiritu afflatos, & Deum tibi male cogitare. SE. ^k Accipe colaphum pro isto tuo mendacio. Nam qua ratione diuinum nomen, cuius tu in dicitu te loqui simulas, à me emigravit, ut te docuerit? M. ^l Tum scies, cum trepidus te in intima penetralia penitus abdes. A. Corripe Michæam, & eum deduc ad Amonem prætorem urbanum, & Iouam regium filium: & iube

Hec dari
nt à prin
bus præ
ueritati.
bi polli
tur mali
penes
m Deum
sunt.
Veritatis
scussa cõ
stantia.

meo iussu^m in carcere concludi, atq; ibi pane atro
et aqua parce ac duriter pasci, donec saluus rede
am. M. ° Si quidem saluus redibis, nihil cause est
quo minus dicar mentitus oraculum: atq; equidem
hoc clarissima uoce omnibus inculcatum uolo.

SENTENTIA.

Falsi uates (quorum ingens est numerus) di
cere solent quæ placeant hominibus, & in pri
mis assentari principibus. Veri uates (qui pau
ci esse solent) assentari nesciunt, & improbis
semper dura dicunt. Et quoniam improbi in
hac uita dominari solent, fit plerunq; ut ueri
tatis præmium uincula sint & neces. Nam ob
sequium amicos, ueritas odium parit. O mû
di potentes, utinam hæc in animos uestròs de
mittatis.

SVNAMITIS.

4. Reg. 4.

ARGUMENTVM.

Elisæus ab hospita sua Sunamitide oratus,
eius filium reuocat in uitam.

Elisæus, Gibezi, Suna
mitis.

Ecce Sunamitidem illam, ^{uocatum} hospitam nostram,
Gibezi: curre ei obuiam, ^{rogaturus} utrum
ualeat ipsa, ^{et uir, et puer eius.} ^{G. Faciam. Sal-}
ue mulier: satis ne salua es, ^{et tuus maritus, et}
puer? ^{uolenti ne?} ^{a. Valenti: sed sine me peruenire}
^{quò}